

Arrest

nr. 142 773 van 3 april 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 7 maart 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 januari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 juli 2013 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Op 28 januari 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tót het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat zij in België school loopt en zij dit wil verder zetten. Dit element vormt geen buitengewone omstandigheid daar zij niet langer schoolplichtig is en betrokkene evenmin bewijzen voorlegt dat zij als volwaardige leerling aan een door de overheid erkende onderwijsinstelling, zijnde hogeschool of universiteit is ingeschreven.

Er dient vermeld te worden dat de ouders van betrokkene jarenlang gefraudeerd hebben, hetgeen geresulteerd heeft in legaal verblijf. Het louter gegeven dat de ouders van betrokkene na een periode van elf jaar 'spontaan' naar voor zijn gekomen met hun echte identiteit/nationaliteit, en zij hier nu spijt van hebben, dit de gepleegde fraude zeker niet kan goedpraten. Gelet op de ernst van de fraude kan aan betrokkene en haar ouders hoegenaamd geen gunstige beslissing toegestaan worden in het kader van hun regularisatieaanvraag. Deze werd voor de ouders van betrokkene overigens op datum van 28.01.2014 als 'zonder voorwerp' afgesloten daar zij onder inreisverbod staan. Betrokkene dient dan ook samen met de ouders terug te keren.

De advocaat van betrokkene haalt nog aan dat andere frauderende vreemdelingen wel nog een positief antwoord mochten krijgen in hun regularisatieaanvraag. Het is aan de betrokkene om de overeenkomsten aan te tonen tussen de eigen situatie en de situatie waarvan zij beweert dat ze vergelijkbaar is (Raad van State arrest 97.866 van 13/07/2001). Men kan er immers niet zonder meer van uitgaan dat de omstandigheden waarin verzoekster verkeert analoog (of commensurabel) zijn met degene waaraan zij refereert. Ook het feit dat andere vreemdelingen van een verblijfsregularisatie hebben kunnen genieten brengt niet ipso facto een verblijfsregularisatie voor de betrokkene met zich mee, noch vormt dit een buitengewone omstandigheid die een terugkeer naar het land van herkomst verhindert of bemoeilijkt. Overigens wordt elk dossier naar aanleiding van een regularisatieaanvraag individueel onderzocht. Er is met deze beslissing dan ook geen schending van de Belgische grondwet vast te stellen, dewelke overigens van toepassing is op Belgen. Betrokkene heeft op heden niet de Belgische nationaliteit.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

2.2. De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesesemorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De verzoekende partij voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht, verwijzend naar de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 (betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen), van het zorgvuldigheidsbeginsel *iuncto* artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

De verzoekende partij meent dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is. Betreffende de vereniging van buitengewone omstandigheden tot één element, stelt de verzoekende partij dat de door haar ingeroepen buitengewone omstandigheden ten onrechte verengd worden tot haar intentie om de school voort te zetten, dat zij (haar ouders) verschillende elementen hebben ingeroepen als buitengewone omstandigheden waaronder lang verblijf, integratie, tewerkstellingsmogelijkheden en het schooltraject van alle kinderen, dat de verenging tot één element en de loutere behandeling van dit éne element als buitengewone omstandigheid de motivering manifest onvolledig en dus gebrekkig maakt. Nopens de appreciatie van het schoolgaan, stelt zij dat het schoolgaan niet weerhouden werd omdat zij niet langer schoolplichtig is en zij geen bewijzen voorlegt dat zij aan de universiteit of hogeschool ingeschreven zou zijn, dat zulke motivering niet ernstig is, dat deze motivering ten eerste manifest onjuist is, dat zij wel degelijk nog leerplichtig is en de schoolplicht niet bestaat in België, dat artikel 1 van de wet op de leerplicht bepaalt dat er leerplicht is gedurende een periode van twaalf jaren die eindigt op het einde van het schooljaar in het jaar tijdens hetwelk hij achttien jaar wordt. De

verzoekende partij merkt op dat zij 18 jaar is geworden op 1 september 2013, zodat zij overeenkomstig voormeld artikel haar leerplicht slechts eindigt op het einde van het schooljaar 2013-2014. Zij vervolgt dat nergens uit de motivering blijkt dat het minste onderzoek werd gevoerd naar de moeilijkheden die een verwijdering van kinderen na bijna 15 jaar Nederlandstalig onderwijs in België naar het land van herkomst zou teweegbrengen op pedagogisch en menselijk vlak, dat de staatssecretaris niet alleen nalaat enig onderzoek te voeren naar de gevolgen van een verwijdering op pedagogisch, menselijk en financieel vlak maar dat hij bovendien schromelijk nalaat een afweging door te voeren tussen haar belang bij het voltooiën van haar opleiding en de onvermijdelijke schade welke een brutale onderbreking van haar schooltraject zou opleveren. Zij meent dat het vaste rechtspraak is van de Raad van State dat rekening dient gehouden te worden met het feit dat het schooljaar wordt afgebroken en dat de kinderen zich na verschillende jaren van onderwijs in België zich terug, tijdelijk, zullen moeten aanpassen aan een ander onderwijssysteem in een andere taal, waarna de verzoekende partij verwijst naar arrest nr. 121 928 van de Raad van State en naar een arrest van 11 december 2007 van de Raad en meent dat de erin vermelde overwegingen per analogie voor haar situatie gelden, dat zij *in casu* haar gehele schoolopleiding in België heeft doorlopen.

Nopens de identiteitsfraude van haar ouders, stelt de verzoekende partij dat het bijzonder pijnlijk wordt waar de verwerende partij haar de identiteitsfraude van haar ouders wordt aangewreven. Zij wijst er op dat de staatssecretaris stelt dat haar ouders *'jarenlang gefraudeerd hebben'*, dat bedoeld wordt dat haar ouders bij hun eerste asielaanvraag een andere identiteit en nationaliteit hebben opgegeven, dat zij op dat ogenblik drie jaar was, dat zij ter zake geen verantwoordelijkheid draagt en dat zij niet getracht heeft de autoriteiten te misleiden, dat zijzelf nooit enige valse naam of identiteit voorgehouden heeft tegenover de Belgische autoriteiten, dat haar ouders in 2010 spontaan hun echte naam en identiteit hebben aangegeven en dat zij op dat moment nog minderjarig was, dat de jarenlange fraude overigens allerminst doorslaggevend was bij de toekenning van de verblijfsmachtiging in 2010, dat deze machtiging werd verleend op grond van integratie, lang verblijf, schooltraject, beheersing van de taal en op geen enkele manier in de ene of andere zin beïnvloed is door de naam en nationaliteit welke destijds door haar ouders werd opgegeven, dat zij niet verantwoordelijk kan gehouden worden voor de identiteitsfraude van haar ouders, welke nota bene nooit van doorslaggevend belang is geweest voor de toekenning van enige verblijfsmachtiging.

3.2. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (*cf.* RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.3. Artikel 9*bis*, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven."

Voormelde bepaling voorziet in een uitzondering op de regel die vervat is in artikel 9 van de vreemdelingenwet en die bepaalt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet kan een vreemdeling die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen een aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden indienen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Buitengewone omstandigheden, in de zin van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet, zijn omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om een beroep te doen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post.

Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone

omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;

- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of hij aanvaardbare buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen.

De aanvrager heeft de plicht om klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van ophoud in het buitenland in te dienen (RvS 20 juli 2000, nr. 89.048). Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

3.4. In de voorliggende zaak oordeelde de gemachtigde dat het schoollopen van de verzoekende partij geen buitengewone omstandigheid vormt daar zij niet langer schoolplichtig is en zij evenmin bewijzen voorlegt dat zij als volwaardige leerling aan een door de overheid erkende onderwijsinstelling, zijnde een hogeschool of universiteit is ingeschreven, alsook dat geen gunstige beslissing kan worden genomen in het kader van de regularisatieaanvraag van de verzoekende partij en haar ouders gelet op de ernst van de fraude gepleegd door haar ouders.

3.5. De verzoekende partij betoogt onder meer dat de door haar ingeroepen buitengewone omstandigheden ten onrechte verengd worden tot haar intentie om de school voort te zetten, dat zij (haar ouders) verschillende elementen hebben ingeroepen als buitengewone omstandigheden waaronder lang verblijf en integratie, dat de verenging tot één element en de loutere behandeling van dit éne element als buitengewone omstandigheid de motivering manifest onvolledig en dus gebrekkig maakt. Voorts wijst zij er op dat haar de identiteitsfraude van haar ouders wordt aangewreven, dat de staatssecretaris stelt dat haar ouders *'jarenlang gefraudeerd hebben'*, dat bedoeld wordt dat haar ouders bij hun eerste asielaanvraag een andere identiteit en nationaliteit hebben opgegeven, dat zij op dat ogenblik drie jaar was, dat zij ter zake geen verantwoordelijkheid draagt en dat zij niet getracht heeft de autoriteiten te misleiden, dat zijzelf nooit enige valse naam of identiteit voorgehouden heeft tegenover de Belgische autoriteiten, dat zij niet verantwoordelijk kan gehouden worden voor de identiteitsfraude van haar ouders.

3.6. Uit de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet van 2 juli 2013 (zie punt 1.1.), die in het administratief dossier is opgenomen, blijkt dat de raadsheer van de verzoekende partij en haar ouders betreffende de buitengewone omstandigheden onder andere het volgende argumenteerde:

"In 1999 vluchtten mijn cliënten naar België, waar ze asiel aanvroegen.

(...)

Dat er wel degelijk uitzonderlijke omstandigheden aanwezig zijn die een aanvraag tot regularisatie op grond van art.9 bis van de wet van 15.12.1980 in België kunnen verantwoorden.

Dat mijn cliënten, alsgevolg van hun jarenlange verblijf, in België een materieel en sociaal draagvlak hebben opgebouwd.

Bij een terugkeer naar hun land van herkomst dreigen zij dit draagvlak onmiddellijk te verliezen met alle (financiële) gevolgen vandien.

(...)"

3.7. Hieruit blijkt dat alle aanvragers, inclusief de verzoekende partij, zich beroepen op hun langdurig verblijf in het Rijk en hun integratie (sociaal draagvlak) als buitengewone omstandigheid waarom het voor hen bijzonder moeilijk of onmogelijk is om hun verblijfsaanvraag in te dienen in het buitenland.

Uit de aanvraag blijkt dat de verzoekende partij een aanvraag tot machtiging tot verblijf heeft ingediend samen met haar ouders toen zij nog minderjarig was. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag ten aanzien van de verzoekende partij, die op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing meerderjarig is, afzonderlijk wordt behandeld.

In de hierboven weergegeven aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet, die de verzoekende partij samen met haar ouders op 2 juli 2013 overmaakte aan de gemachtigde van de staatssecretaris, voert de verzoekende partij aldus betreffende de buitengewone omstandigheden het jarenlange verblijf in België sedert 1999 aan en het opbouwen van een sociaal en materieel draagvlak.

Aldus blijkt dat ook de verzoekende partij, als cliënte van de raadsheer, haar langdurig verblijf en integratie in België aanvoerde als buitengewone omstandigheid. In de bestreden beslissing wordt niet gemotiveerd betreffende het langdurig verblijf en de integratie als buitengewone omstandigheid.

3.8. Daargelaten de vraag of een langdurig verblijf van meer dan tien jaar een buitengewone omstandigheid vormt in de zin van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet, dient de verzoekende partij te worden bijgetreden waar zij in haar enig middel oppert dat de door haar ingeroepen buitengewone omstandigheden ten onrechte verengd worden tot haar intentie om de school voort te zetten, dat zij verschillende elementen hebben ingeroepen als buitengewone omstandigheden waaronder lang verblijf en integratie, dat de verenging tot één element en de loutere behandeling van dit éne element als buitengewone omstandigheid de motivering manifest onvolledig en dus gebrekkig maakt.

3.9. In zoverre de verwerende partij in de bestreden beslissing lijkt weer te geven dat, ongeacht de aangevoerde buitengewone omstandigheden en gronden, geen gunstige beslissing kan genomen worden in het kader van de regularisatieaanvraag van de verzoekende partij gelet op de ernst van de fraude gepleegd door haar ouders, stelt de Raad vast dat het, gelet op het feit dat de verzoekende partij intussen meerderjarig is geworden, sinds 1999 in het Rijk verblijft waarvan een gedeelte in wettig verblijf en haar aanvraag om machtiging tot verblijf afzonderlijk wordt behandeld van dezelfde aanvraag ingediend door haar ouders, kennelijk onredelijk is te motiveren dat de aanvraag in zoverre deze is ingediend door de verzoekende partij geen gunstig gevolg kan kennen gelet op de identiteitsfraude gepleegd door haar ouders. Immers verhindert de identiteitsfraude gepleegd door haar ouders niet dat de verzoekende partij, die intussen meerderjarig is en aldus de administratieve situatie van haar ouders niet meer volgt en waarvoor de aanvraag afzonderlijk behandeld wordt, op grond van buitengewone omstandigheden in haar hoofde een verblijfsaanvraag zou kunnen indienen in België.

3.10. De Raad merkt nog op dat de verwerende partij in haar verweernota niet betwist dat in de bestreden beslissing niet werd gemotiveerd betreffende de opgeworpen elementen van lang verblijf en integratie in hoofde van de verzoekende partij alsook geen betwisting voert omtrent het feit dat de fraude van de ouders de verzoekende partij niet kan verweten worden, doch enkel stelt dat het niet kennelijk onredelijk is dat de opgeworpen elementen van integratie en dergelijke meer die betrekking hebben op de ouders niet verder worden opgenomen in de beslissing genomen ten aanzien van de verzoekende partij. Met dergelijk verweer gaat de verwerende partij echter voorbij aan de vaststelling in punt 3.7. dat alle aanvragers, inclusief de verzoekende partij, zich beroepen op hun langdurig verblijf in het Rijk en hun integratie als buitengewone omstandigheid waarom het voor hen bijzonder moeilijk of onmogelijk is om hun verblijfsaanvraag in te dienen in het buitenland.

3.11. Een schending van de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidplicht wordt aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

3.12. Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 januari 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend vijftien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER